

31. Aug. 1830

FACTS

Date:

31. Aug. 1830

Page number:

Dagbog A, side 87 recto – 88 recto

Mentioned people:

Østen Hansen

Halvor Solem

Østen Tveston

TRANSCRIPTION

Den 31te August.

Om Morgenen efter at jeg først havde tegnet den ovenomtalte Østen Tveston¹ afreiste jeg fra Ingursland ledsaget af min Vært² og baaren af hans lille Hest, der ikke vel vilde lade sig bevæge til at gaae hurtigere end i almindelig Skridt, da han formodentlig var af den Mening at han bar Kløv til Stulen. Vi toge Veien over den Broe der nærmest Ingulfslund er slagen over Maane Elven, og som for en Fremmed har Udseende af, hvert Øjeblik at styrte sammen, og saaledes aldeles ikke istand til at taale nogen Passage. Efter at være passeret Broen og et Stykke af Dalen toge vi op af Sæterveien ved Dale Kirke og kom ad denne meget besværlige Vei til et Par Stuler hvor vi paa den første imod norsk Sædvane af en gl: Hex bleve nægtede Mælk omendskjøndt vi tilbøde Betaling derfor; vi bleve derimod paa den anden ganske anderledes beværtede af en Kone der Dagen forud havde været til Gjæst hos Østen, og jeg spiste her den saakaldede sød Ost med Rauma, |der|til var jeg plasseret paa en Skammel i Sæterhytten hvor jeg neppe kunde see for bare Røg af •87 verso• de Baal der vare lagte under et Par store Kobberkjedeler og hvori der blev kogt Myssue. Det netteste i dette Røghuus var en frisk Bondepige der her var beskjæftiget med at kjærne Smør, og som idet hun ofte lagde Ilden tilrette under Kjedelerne ved sin bukkede Stilling fremviiste et Par nette Lægge og Been, der her naturligviis vare aldeles blottede. Da vi saaledes havde nyt dette landlige Maaltid begynte vi at bestige det egentlige Gausta Fjeld, og maatte da lade Hesten blive tilbage paa Lien da den ikke høiere kunde bruges. Den besværlige Vei op af Fjeldet forøges meget ved den utallige Mængde løse Steene der allevegne bedækker det og som snart ere store snart smaa, og som stedse afvexle i de forskjelligste Former og Farver dog har de næsten alle en Grundtone af grøndt der frembringes ved et Slags let Mos hvoraf de vare bedækkede, de Steder blodt undtagne hvor der for det meste ligger Snee, og som en Følge blodt have Steenens naturlige Farve naar Sneen undertiden kan smelte. Den stærke Kulde som vi følte paa Spidsen af Fjeldet gjorde vores Ophold her temelig kort,³ da vi desuden ikke godt kunde see os omkring da en stærk Hagelbyge just drog over Bjergene og kun af og til tillode os at skue ud over de uhyre Bjergmasser [overstreget: som] vi nu saa ligge under vor Horisont og som i det Fjerne ind ad Hallingdalen bleve bedækkede med Snee medens vi her opholdt os. Intet levende Væsen fandtes i denne Høide, undtagen os og en lille Leemand⁴ der formodentlig her havde forvildet sig op, og som skye trak sig tilbage iblant Steenene saa snart han saae os nærmere da han formodentlig i os saae •88 recto• Fjender, der vare paa Spor efter ham. Man seer forresten mange Steder i Høiden paa Fjeldet Levninger af Fugle, Lam og andre saadanne smaae Kreature, der ere blevne Rov for Ørne, Høge, Ulve, ja endog undertiden for Bjørne der her kan finde Tilhold. Da vi vare blevne dygtig gennemfrosne gik vi igjen ned af Fjeldet, og tog

Veien forbie en Kjon,⁵ paa hvis andre Side man saa et af de Huller et [dvs. ind] i Bjerget hvor man paas[t]aar at Hulderen og andet Haugetye har sit Tilhold. Paa Veien nedad besøgte vi ogsaa en Sætter, der tilhørte den Mand i Tudal hvor vi skulde overnatte. Det var nettop ved Masketid at vi kom til denne Hytte om Aftenen og at see hvorledes Kreturerne paa alle Kanter omgave dem vare ret morsomt, Taget paa den var ikke engang fridt, da Gjedbukken her havde deres Trone hvorfra de overskuede da Alt, og hvorpaa de gjorde allehaande snurrige Spring og Caprioler. Da Konen paa Sætteren havde takket og spurgt en Stund imedens vi drak Mælk toge vi igjen til Hesten og fuldente hvores Dagsvandring ned ad Fjeldet forbie en Deel Bjergkjon til Tudal, hvor vi først indtraf seent, da vi ikke havde hastet meget i det klare Maaneskin, der gjorde denne Aftenvandring end behageligere. Leiligheden hos Halvor Solem⁶ i Tudal hvor vi toge ind er hverken renlig eller i nogen Maade at rose, og jeg tilbragte her en maadelig Nat idet jeg maatte sove paa en Bænk hvorpaa der var lagt af de her saa meget yndede Lammefæller, hvori jeg enda maatte være glad da jeg ellers skulde have lagt i Sengen, og her var saagar efter Bondens Meening sorte Husarer⁷ som jeg forresten heller ikke i Fællerne gik fri for, da de allevegne havde deres Poster ude for at recognocere Terrainet.

---

¹ Østen Tveston. Tegningen er Norsk Folkemuseum, inv.nr. NF.06801-001.

² Østen Hansen.

³ Rørbye tegnede her en enkelt tegning, Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS14612/84.

⁴ Lemæn, dvs. en lemming.

⁵ Kin, dvs. fyrretræ.

⁶ Halvor Solem.

⁷ Dvs. lopper.

